R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ŞI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

D E C I Z I A nr.4433 Dosar nr.15266/3/2013

Şedința publică de la 20 noiembrie 2014

Preşedinte: Emanuel Albu - judecător
Iuliana Rîciu - judecător
Carmen Ilie - judecător
Mariana Cucu - magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Rotaru Ştefan împotriva Sentinței nr.2920 din 2 octombrie 2013 a Curții de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Cauza a rămas în pronunțare la data 23 octombrie 2014, dezbaterile fiind consemnate în încheierea de şedință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea deciziei la data de 6 noiembrie 2014.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;
Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Soluția instanței de fond

1.1.Curtea de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, prin Sentința nr.2920 din 2 octombrie 2013, a respins, ca nefondată, acțiunea formulată de reclamantul Rotaru Ştefan în contradictoriu cu pârâții Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor (fosta Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor) şi George Băeşu - Preşedinte al Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, având ca obiect obligarea conducătorului autorității publice pârâte, conform art.24 alin.(2) din Legea nr.554/2004, la plata unei amenzi de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, începând din data de 18.06.2012 şi până la executarea efectivă a Sentinței nr.5095/14.09.2011 a Curții de Apel Bucureşti, irevocabilă prin Decizia

WWW.JURI.ro

nr.2748/ 18.05.2012 a Înaltei Curți de Casație şi Justiție, în sensul emiterii deciziei reprezentând titlul de despăgubire pentru imobilul situat în Bucureşti, str. Argintului nr.14, sector 3, obiect al dosarului nr.43693/CC.

1.2. În motivarea soluției adoptate, instanța de fond a reținut că dispozițiile art.24 alin.(2) din Legea nr.554/2004 nu sunt aplicabile în ceea ce priveşte executarea Sentinței civile nr.5095/ 2011, irevocabilă prin Decizia nr.2478/ 18.05.2012 a Înaltei Curți de Casație şi Justiție, deoarece anterior, de la 13.03.2012 a intrat în vigoare OUG nr.4/2012 care a suspendat emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum şi procedurile de evaluare de la Titlul VII din Legea nr.247/2005, suspendare care a durat până la 15.05.2013.

A mai reținut că la data de 20.05.2013 a intrat în vigoare Legea nr.165/2013 care a stabilit că obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile la data intrării în vigoare a acestei lege se vor executa potrivit prevederilor art.21 din lege.

Astfel, a argumentat instanța de fond, autoritatea publică „nu poate fi vinovată de refuz nejustificat de a emite titlul, nici de rea-credință şi nici de altă formă de vinovăție care să justifice aplicarea art.24 alin.(2) din Legea nr.554/2004.

2. Calea de atac exercitată

2.1. Împotriva acestei soluții a formulat recurs reclamantul care a invocat ca temei prevederile art.6, 7 şi 8 de la art.488 din Noul Cod procedura civilă, susținând în esență următoarele critici:

Cu privire la motivul de recurs întemeiat pe prevederile art.488 alin.(1) pct.6 din Codul de procedură civilă, republicat, recurentul a arătat că atitudinea de rea credință a autorităților pârâte, consta tocmai în refuzul nejustificat de a executa hotărârea unei instanțe judecătoreşti, de la data rămânerii ei irevocabile, cunoscând considerentele Deciziei nr.2748/2012 a Înaltei Curți de Casație şi Justiție, şi prin tergiversare față de prevederile unei ordonanțe de urgență neaplicabile în speță.

Referitor la motivul de recurs întemeiat pe prevederile art.488 alin.(1) pct.7 din Codul de procedură civilă, republicat, a apreciat că noțiunea de proces echitabil presupune că dezlegările irevocabile date problemelor de drept în litigii anterioare, dar identice sub aspectul problemelor de drept soluționate, au caracter obligatoriu în

WWW.JURI.RO

litigiile ulterioare, invocând Decizia nr.2748/18.05.2012 a Înaltei Curți de Casație şi Justiție.

Prima instanță ignorând faptul ca printr-o hotărâre judecătorească anterioară s-a statuat cu putere de lucru judecat că reclamantului nu îi sunt aplicabile prevederile OUG nr.4/2012.

În fine, cu privire la motivul de recurs întemeiat pe prevederile art.488 alin.(1) pct.8 din Codul de procedură civilă, republicat, recurentul a arătat că prezentul litigiu a avut în vedere legea aplicabilă la momentul sesizării inițiale, Legea nr.247/2005, respectiv Legea nr.10/2001, OUG nr.4/2012 nu are aplicabilitate în cauză, astfel cum s-a stabilit prin decizia sus menționată.

Faptul că în luna mai 2013 a intrat în vigoare Legea nr.165/2013 care stabileşte la art.33 noi termene pentru entitățile învestite de lege cu obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr.10/2001, nu este de natură a „bloca" judecarea cererii de chemare în judecată promovată sub imperiul vechii legi - în vigoare şi în prezent, ci doar de a stabili noi coordonate în procedura de acordare a măsurilor reparatorii, prin raportare la modalitățile prevăzute de noua lege.

2.2. Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus întâmpinare, susținând că soluția instanței de fond este legală şi temeinică şi solicitând respingerea recursului ca nefondat.

Odată cu notele de şedință depuse la data de 31.07.2014, autoritatea publică intimată a depus Decizia de compensare nr.1126/ 24.04.2014 care a fost emisă de preşedintele CNCI, prin care a fost validată Dispoziția nr.9202/ 30.11.2007 a primarului municipiului Bucureşti, în favoarea recurentului-reclamant Rotaru Ştefan pentru 1.332.054 puncte şi a numitei Pestriț u Mirela pentru 1.332.054 puncte, un punct având valoarea de 1 leu.

3. Soluția instanței de recurs

Recursul este întemeiat în limitele şi pentru considerentele care vor fi prezentate în continuare.

Din actele şi lucrările cauzei, instanța de recurs reține că prin Decizia nr.2478/ 18.05.2012, pronunțată de Secția de contencios administrativ şi fiscal al Înaltei Curți, care a modificat în parte Sentința nr.5095/ 14.09.2011, în sensul că a fost înlăturată obligarea la plata penalităților de întârziere, fosta Comisie Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, actualmente Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, a rămas obligată ca, în termenul legal, să

WWW.JURI.RO

finalizeze procedura de evaluare şi să emită titlul de despăgubiri în favoarea reclamanților Rotaru Ştefan şi Pestriţu Mirela.

În hotărârile pronunțate, Sentința nr.5095/2011 şi, respectiv, Decizia nr.2478/2012, nu a fost stabilit în mod expres un termen limită pentru finalizarea procedurii de evaluare şi emiterea titlului de despăgubire în favoarea reclamanților, astfel că în cauză au fost/ sunt incidente prevederile art.24 alin.(1) din Legea nr.554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Astfel, potrivit art.24 alin.(1) din Legea nr.554/2004, aşa cum a fost modificat prin Legea nr.128/2014: „dacă în urma admiterii acțiunii, autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bună voie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii".

Deci, legiuitorul, prin reglementarea de la art.24 alin.(1) din Legea nr.554/2004, a instituit o obligație generală în sarcina autorităților publice, anume aceea ca în materia contenciosului administrativ, „executarea hotărârii definitive se face de bună voie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii".

Astfel, *per a contrario*, neexecutarea „de bună voie" în termenul prevăzut sau în termenul legal „de cel mult 30 de zile", reprezintă o manifestare de rea voință din partea autorității publice obligate, legiuitorul instituind o prezumție de vinovăție împotriva autorității care nu a pus în executare hotărârea de bună voie.

În cauza de față, însă, la data de 15.03.2012 fusese publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.169/2012, OUG nr.4/2012, care, prin alin.(1) din articolul unic stabilea că „la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 15 mai 2013 emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum şi procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri...".

Astfel fiind, instanța de recurs constată că, până la data de 15 mai 2013, a existat o cauză legală care a împiedicat autoritatea publică obligată să pună în executare, „de bună voie" Sentința

WWW.JURI.RO

nr.5095 şi Decizia nr.2478, dar după această dată, era datoare să se conformeze prevederilor art.24 alin.(1) din Legea nr.554/2004.

Este adevărat că potrivit art.41 alin.(5) din Legea nr.165/2013, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.278/ 17.05.2013, s-a prevăzut că „obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se va executa potrivit art.21", care la data respectivă a avut următorul conținut: „Art. 21, - (1) În vederea acordării de măsuri compensatorii pentru imobilele care nu pot fi restituite în natură, entitățile învestite de lege transmit Secretariatului Comisiei Naționale deciziile care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii. întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora şi documentele care atestă situația juridică a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei, inclusiv orice înscrisuri cu privire la construcții demolate.

(2) Deciziile entităților învestite de lege vor fi însoțite de înscrisuri care atestă imposibilitatea atribuirii în compensare totală sau parțială a unor alte imobile/ bunuri/ servicii disponibile deținute de entitatea învestită de lege.

(3) Dispozițiile autorităților administrației publice locale emise potrivit Legii nr.10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se transmit Secretariatului Comisiei Naționale după exercitarea controlului de legalitate de către prefect. Dispozițiile art.11 alin. (1) şi (2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, rămân aplicabile.

(4) Comisiile județene de fond funciar şi Comisia de Fond Funciar a Municipiului Bucureşti pot propune Comisiei Naționale, soluționarea cererilor de retrocedare prin acordare de măsuri compensatorii potrivit prezentei legi numai după epuizarea suprafețelor de teren agricol afectate restituirii în natură, identificate la nivel local.

(5) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al„existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar. Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților învestite de lege, titularilor dosarelor şi oricăror altor instituții care ar putea deține documente relevante.

WWW.JURI.RO

(6) Evaluarea imobilului ce tace obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentai legi de către Secretariatul Comisiei Naționale şi se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.

(7) Numărul de puncte se stabileşte după scăderea valorii actualizate a despăgubirilor încasate pentru imobilul evaluat conform alin. (6).

(8) Ulterior verificării şi evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale. Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității învestite de lege şi, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin.(7).

(9) În cazul validării deciziei entității învestite de lege, Comisia Națională emite decizia de compensare prin puncte a imobilului preluat în mod abuziv".

Din analiza prevederilor art.21 din Legea nr.165/2013, rezultă că în cazul obligațiilor la care se referă art.41 alin.(5) din aceeaşi lege, dispozițiile art.24 din Legea nr.554/2004 rămân pe deplin aplicabile.

Referirea instanței de fond, precum şi a autorității intimate la termenele reglementate la art.33 din Legea nr.165/2013 este lipsită de temei, dispozițiile şi termenele respective fiind aplicabile exclusiv soluționării cererilor formulate potrivit Legii nr.10/2001, înregistrate şi nesoluționate până la data intrării în vigoare a acestei legi.

A admite că autoritatea intimată avea latitudinea să execute o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă în termenele la care se referă art.33 din Legea nr.165/2013, echivalează cu înlăturarea efectelor unei hotărâri judecătoreşti şi cu acceptarea faptului că accesul la justiție al recurentului a fost unul iluzoriu şi ineficient.

Astfel fiind, instanța de recurs reafirmă că după data de 15 mai 2013, când a expirat perioada de suspendare stabilită prin OUG nr.4/2013, dispozițiile art.24 alin.(1) din Legea nr.554/2004 sunt pe deplin aplicabile, autoritatea publică obligată fiind datoare ca, în termen de cel mult 30 de zile, să execute hotărârea judecătorească în sensul stabilit de instanța supremă, lucru pe care nu l-a făcut decât la data de 24.04.2014, când a emis Decizia de compensare nr.1126/2014, care se află depusă la dosar.

Pe cale de consecință, devin aplicabile şi prevederile art.24 alin.(2) din Legea nr.554/2004, potrivit cărora „în cazul în care

WWW.JURI.ro

termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate, o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere", în cauză recurentul-reclamant necerând penalități.

În concluzie, pentru considerentele de mai sus, recursul este întemeiat, urmând ca sentința atacată să fie casată, iar acțiunea reclamantului să fie admisă, în sensul că se va aplica amenda de 20% din salariul brut pe economie, pe zi de întârziere, începând cu data de 21.06.2013 şi până la data de 23.04.2014.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Rotaru Ştefan împotriva Sentinței nr.2920 din 2 octombrie 2013 a Curții de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Casează sentința atacată. Admite acțiunea formulată de reclamant.

Aplică preşedintelui Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor o amendă de 20% din salariul brut pe economie, pe zi de întârziere, începând cu data de 21.06.2013, până la data de 23.04.2014.

Definitivă.

Pronunțată în şedință publică, astăzi 20 noiembrie 2014.

JUDECATOR, Em.Albu

JUDECATOR, I.Rîciu

JUDECATOR, C.Nie

MAGISTRAT ASISTENT,
M.Cucu

Red. Em.A.
Tehnored.T.E.
4 ex.
Jud. fond AV

WWW.JURI.ro